

terne ved vore Strafanstalter udføre, er saa betydningsfuldt, at vi maa sørge for at lønne dem paa en Maade, som giver dem Lyst til at fortsætte deres samfundsnyttige Gjerning. For nogle Dage siden vedtog vi jo en Lønningslov for de højere Almen-skoler, og for Gymnastiklærerne satte vi en Slutningsløn af 3,700 Kr., hvad jeg fandt meget rigtigt og rimeligt. Men man vil saa kunne forstaa det berettigede i, at en Mand som Første-Læreren paa Vridsløselille føler sig noget tilsidesat ved at rangere i en lavere Lønningsklasse. Jeg har imidlertid det bedste Haab om, at det skal lykkes at faa dette forandret.

Lidt længere nede ser jeg, at en af Betjentene, nemlig Gartnerbetjenten, er sat op i 4de Lønningsklasse med den Motivering, at han skal oplære de unge Fanger i Gartnerfaget, og at man af den Mand maa forlange, at han er en forstaaende og besindig Mand. Det er sikkert ganske rigtigt, men det samme kan siges om flere af de Betjente, som paa forskellig Maade have et Stykke Arbejde udover deres Betjentstilling. Der er saaledes en Væver, der snart i en Menneskealder har oplært en Mængde Fanger i Vævekunsten, som senere have faaet Arbejde paa Fabrikker omkring i Landet, og som det nu gaar rigtig godt. Denne Mand har gjort et meget stort Arbejde paa sin Vis og vil sikkert være lige saa berettiget som Gartnerbetjenten til at blive flyttet op i 4de Lønningsklasse. Ligeledes er der en Betjent, som modtager Fangerne og sørger for, at de komme i Bad, og som har Opsynet med alt Malerarbejdet indenfor Anstalten og har et stort Arbejde udenfor sin egentlige Betjentstilling. Endelig er der en Skræder, som besørger Lapping, Stopning og Syning af Anstaltens Tøj. Disse Betjente have sikkert lige saa megen Adkomst til at rykke op i 4de Lønningsklasse som Gartnerbetjenten. Denne har endvidere en Kollega, der med Hensyn til Uddannelse i Gartnerfaget er fuldt paa Højde med ham, og som det vil være rimeligt at flytte op i samme Lønningsklasse. Endelig er der de almindelige Fængselsbetjente. Om dem siges det i Bemærkningerne, at disse Mennesker bør have en noget større Løn, fordi man forlanger, at de skulle være humane, rolige og besindige, men ogsaa resolute og bestemte og have Sans for Orden og Disciplin og tillige Indsigt i forskellige Arbejdsvirksomheder. Det er ganske rigtigt, de skulle netop have alle disse Egenskaber. Men naar man vil vente at faa Folk, som ere

i Besiddelse af disse Egenskaber, vil man give mig Ret i, at det er en ualmindelig beskeden Løn, der bydes dem, 1,100 Kr., stigende til 1,500 Kr. Det skal være første Klasses Mennesker, man skal have, og deres Arbejde har umaadelig Betydning for det heldige Resultat af Fængselsarbejdet. Nu tror jeg nok, der staaer, at deres Andragende er imødekommet. Men hvis deres Andragende har været saa beskedent, saa forekommer det mig, at vi ikke kunne gøre noget bedre end at belønne denne Beskedenhed. Det er jo ellers ikke saa almindeligt, at Beskedenhed belønnes. Man siger almindeligt, at Frækhed belønnes, men vi kunne vel være enige om, at det er under alle Omstændigheder forkert. Jeg antager, ærede Medlemmer ville give mig Ret, at der er mere Mening i at belønne Beskedenheden. Jeg kunde derfor tænke mig, at man sagde til de Folk: I have været overdrevent beskedne, men vi forstaa at vurdere jeres udmærkede Arbejde og ville gerne være med til at sætte jeres Løn noget mere op, end I have andraget om.

Maa jeg saa endvidere sige, at der er et Par Vægttere paa Vridsløselille, som tillige forrette Dagtjeneste, de ere komne op i 5te Lønningsklasse i Modsætning til to Kolleger, der ere blevne i 6te. Nu er det saaledes, at disse to Vægttere ganske vist have halvdan Times Dagtjeneste, men til Gengæld møde de saa meget senere til Natjtjenesten. De to Natvægttere, som ere blevne i 6te Klasse, møde f. Eks. paa korte Dage Kl. 4 om Eftermiddagen. Er det Nat eller Dag? Det er ganske vist i December Maaned, men de have lige saa lang Arbejdstid som deres Kolleger. Jeg synes derfor, det var rigtigt, at disse 4 Vægttere kom til at sortere under 5te Lønningsklasse.

Der var forskellige andre Smaating, som jeg nok kunde ønske at omtale, men der er jo ingen særlig Anledning til i den Grad at gaa i Detailler her. Jeg har ønsket blot at gøre opmærksom paa de Ting, som først faldt mig i Øjnene. For øvrigt tvivler jeg ikke om, at det skal lykkes saa vidt muligt at lægge Lønnen saaledes, at den kommer til at staa i et passende Forhold til Arbejdet og Ansvarret. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie.

Parkov: Ogsaa jeg hilser dette Forslags Fremkomst med Glæde. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig